

[Poul Nielson]

måde, er én sag, men det afgørende spørgsmål er, hvor meget man faktisk tildeler. Der er jeg ikke sikker på, at ministeren har flertal for en åben ende i måden at gøre det på.

Fru Annelise Gottfredsen taler hele tiden om, at vi ikke skal sætte os for milliardinvesteringer osv. Ja men det gør vi jo heller ikke. Der følges den fremgangsmåde, socialdemokratiet også har talt om hele tiden, nemlig at man skal bæres i efterforskningsfasen og så betale, når vi er sikre på, at der ikke er nogen risiko, nemlig når der er gjort kommercielle fund. Det er meget fornuftigt.

Kalnæs (SF):

Jeg vil gerne tage noget af det samme op, som hr. Poul Nielson var inde på til sidst, og på en hel del punkter må jeg erklære mig enig med ham.

Det første spørgsmål fik jeg ikke noget svar på fra energiministerens side, nemlig hvilket antal blokke og antal tilladelser man forestiller sig det kan ende med. Energiministeren siger, at man ikke vil binde sig nu, for det vil ikke være klogt, men energiministeren må også kunne forstå, at man ikke kan få grønt lys fra os til denne udbudsform, når det fuldstændig svømmer. Vi har ingen idé om, hvor det ender, og vi må dog i det mindste kunne få en antydning af, hvad man forestiller sig, uden at det skal være bindende på et eller andet bestemt tal. Vi må have at vide, hvilket niveau man forestiller sig.

Vi kan selvfølgelig komme tilbage til det i udvalget, hvis ministeren ikke vil give et bud på det nu, men før ministeren kan regne med tilslutning fra vores side, må vi i hvert fald have en forestilling om det.

Den anden ting er spørgsmålet om Dansk Olie & Naturgas A/S' deltagelse som offentligt selskab i koncessionerne. Der blev her givet som argument for, at man skulle danne et nyt selskab, at man måtte have adskilt det økonomiske ansvar. Jeg synes nok, som hr. Poul Nielson fremhævede, at man med alle de selskaber, som Dansk Olie & Naturgas A/S skal samarbejde med i efterforskningen, har at gøre med store, stærke selskaber, som dækker et bredt område. Tilsvarende har vi inden for den koncern, der hedder Dansk Olie & Naturgas A/S, en række aktiviteter, som har forbindelse med olie, med gas, med efterforskning og transport og med salg og

handel, og som det må være rimeligt at holde sammen. Hvis vi skiller det ad, bliver de svækket, og det bliver dyrere og dårligere. Så jeg kan kun drage den konklusion, at hvis man partout vil have splittet Dansk Olie & Naturgas A/S op i noget, der har med naturgas at gøre, og noget, der har med efterforskning at gøre, er det simpelt hen for at svække den offentlige aktivitet. Det er det, det drejer sig om. Det er så regeringens holdning, og det er altså den eneste forklaring, jeg kan finde.

Det nævnes, at man kan have indtægter i det ene datterselskab. Det kan være rimeligt at skille et efterforskningsselskab ud som et datterselskab inden for koncernen, men hvis indtægter derfra kan dække et underskud i et andet selskab, altså hvis situationen virkelig var den, at man havde store pengestrømme fra det ene til det andet, kan det godt være, at man skulle gå ind og se på det. Men det ligger langt ude i fremtiden, og derfor vil det at skille det ud i dag virkelig være at lave bureaukrati og at svække de muligheder, det offentlige har for at være bare en lille smule med. Jeg finder altså ikke, at der er noget som helst hold i argumenterne fra regeringens side, medmindre målet er, at man virkelig vil gøre det offentlige engagement så svagt som muligt.

Maisted (FP):

Argumenterne bliver jo ikke bedre af, at man gentager dem, som energiministeren gør, når han skal prøve på at forsvare statslige selskaber med, at samfundet kun opnår sin rimelige andel, hvis man har et statsligt selskab. For at sige det hårdt og brutalt, så er det det værste sludder.

Vi har undergrundsloven, vi har en kulbrinteskattelov, vi har alle muligheder for at sætte betingelser for, hvor meget den danske statskasse kan opnå i overskud af den forretning. Ikke ét eneste sted fremføres der et argument for, at det er nødvendigt at have et statsligt selskab for at indvinde kulbrinte, at det skulle give en økonomisk fordel for den danske stat. Tværtimod ville der, som jeg fremhævede, være en enorm risiko ved at gøre det for fremtiden, hvis vi får billigere energi på verdensmarkedet.

Det eneste af ministerens argumenter, som man måske kunne diskutere, var, at vi ikke